

Universitätsbibliothek Wuppertal

Lukianu Hapanta

Lucianus <Samosatensis>

Basileæ, [1619]

Adversus indoctum

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-1433](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:468-1-1433)

inter se dissesta, vt tepidarium virile coniunctum esset tepidario muliebri, & reliqua eodem coherent modo. De his Varus lib. 5. Meminis etiam Galenus libr. 10. Methodi. k. **Locus erat.**] Descriptio balnei. In Greco *ἔσσοις* i. *ἀσπίς*, *ἀκλίς*. l. Neque verò.] Occupatio qua fidem facit descriptioni. m. **Quin etiam horarum.**] Sunt qui horas in mentes vadunt: Culi, aiunt, quadraturam in partes duodecim pro ratione Musica diuidi, & inde horarum mansse rationem: & aquam que ex tenuissima cauerna difflubat, cum per totum diem exceperissent, hanc in duodecim partes diuiserunt: ex quibus horis nomen impersum. atque inde etiam vasis ipsi, quibus horas dimetiiebantur, clepsydra & hydrologia nuncupata. Porro prisci sunt, qui scribunt P. Scipionem Nasicam primùm reperisse clepsydram, quo nubilo quoque die & noctibus horæ distinguerentur. Nunc pro clepsydra clepsamnis & *κλεψαμνίς* videntur horologijs. Solarium, inquit Varro, dicunt in quo horæ in sole inspicuntur. Huius est, teste Gellio, mentio apud Plautum in fabula Bœotia, ex parasiti esurientis persona: Vt illum dei perdant, qui primus horas reperit, quiq; ad eò primus statuit hic solarium, qui mihi comminuit misero articulatam diem.

ΠΡΟΣ ΑΠΑΙΔΕΥ-

την, ἡ πολλὰ βί-

βλία ἀνέμει-

107.

ADVERSUS IN-

doctum, librorum lōga

suppellestite iumen-

tem, sermo.

Anastasio interprete.

ARGUMENTVM.

ACerba quadam irrisione obiurgat ex popularibus suis, vt videtur, quendam diuitem, & multos vndique libros commercantem: ceterum indoctum, & nullis bonis studijs conuersatum. Illud ostendens, quòd nō librorum copia & speciosa suppellex, sed assidua ac diligens

gens lectio doctum faciat. Atque ab hac propositione statim exorditur quoque, ut dicat errare illum, si quia libros multos ac preciosos habeat, propterea se putet inter doctos ac eruditos recensendum esse. Rationes sumuntur à causis, & qualitate personæ, videlicet quoniam ipse p̄orsus literarum ignarus sit, & non libri, sed librorum lectio eruditos faciat, perinde ut nec arma militem, sed animus p̄sēns, & utendi peritia. Atque hoc argumentum postea multis similibus & exemplis per inductionem amplificat, quorum pleraque eiusmodi sunt, ut miram elegantiam ac festiuitatem habeant. Postea autem & factum illius in suspicionem vocat, & à causis finalibus criminatur, quas ipsas quoque ut vanas & indignas plerasque confutat & irridet, p̄cipuè vitiam, qua videbatur Imperatoris seu regis, ut ipse vocat gratiam ambire: quam & à circumstantijs personæ refellit & stultitiam illius comparatione quadam depingit. Ad postremum grauius atq; acerbè obiurgat illum, & commonet, quibus rebus relicto hoc inuutili cōmendorum librorum studio, incumbere potius debeat, quò videlicet & rei consulat, ac famæ ipse suæ.

Αἰ μὴδ ἰπυαν.
τιση δειρ, οὐδε
θιδας, οὐνυ
ποιās οἰα μῦ ρῖ

ἔν ποδία κη αὐτὸς ἐνεί τις
ἀίξαρ, στυδῆ σωνυβῖρ
τὰ λαμισα τ̄ βιβλίων, τὸ δὲ
σοι ωρι τὰ λατωχωρῆ, κη ἔ-
κρηρ ἔξινται τ̄ ἀπυδλω-
σίας πος τῶ. μάνισα δὲ ἔ-

T crede mihi,
quod tu putas,
haud ex eo cō-
sequere quod

agis. Persuasum enim cūm
habeas futurum, ut si omni
studio optimos vndiq; libros
cōmeris, ipse quoque inter
doctos ac eruditos ponaris:
planè tibi diuersum accidit,
atque hoc demūm argumen-

to tua inscitia & inertia vulgo proditur. Tametsi profectò
optimos

ἡλίσσας, ἡδὲρ ποταπόμῳ
 αὐτὰ ἐπιναυαίῳ, ἢ ξυκο-
 λῆσῳ καὶ ἀριόπομῳ
 πρινοσῆς; τίθῃσθ' ἢ δ' ὀπί-
 θῃσθ', ἢ προμία φησί, ἡδὲρ
 χρύσα ἔχῃ σὺμβολα, καὶ σὺ τοί-
 νω βιβλίον μὲν ἔχεις ἐν τῇ
 χειρὶ, καὶ ἀναγιγνώσκεις ἀά-
 τῶν δ' ἀναγιγνωσκόμενων
 οἰδοκῶδῃ, ἀπ' ὅσθ' ἴδρας
 ἀκίεας, λινῶν τὰ ὄτα, ὡς ἄγε
 τὸ λεκτῆθι τὰ βιβλία καὶ πε-
 παιδωμένον ἀπέριαντ' ἔξ-
 χοντα, ποποῦ ἄν ὡς ἀλη-
 θῶς τὸ λετῆμα λῶ ἄξιον, καὶ
 μόνων ὑμῶν τῶν πλουσι-
 ων, εἰ ὡσπρ' ἐξ ἀγορᾶς λῶ
 πρίασθαι, τοὺς πώγτας ἡ-
 μᾶς ἡπρόδοκοντας. τίς δ'
 τοῖς ἐμπόροις καὶ τοῖς βιβλιο-
 καπήλοις ἡέσθῃ ἄρ' ἐπι παι-
 δείας, τοσαῦτα βιβλία ἔχουσι,
 καὶ πωδῶσιν; ἀπ' εἴγε οὐκ
 λήχθῃ ἐθέλοις, ὅψα μὴ δ' ἐκέ-
 νος πωδῶσιν τὰ ἐς πωδείας
 αἶμα μένονς, ἀπὸ βρῆδάρους
 ἢ τῶν φουλιῶ, ὡσπρ' σὺ, ἀ-
 ξιωτέρως δ' τῇ γνώσει, οἷος εἰ-
 κὸς εἶναι τὸς μηδὲρ τ' ἡκαῶν
 καὶ αἰσχρῶν λαθωρακίους.

καὶ

ut super his dormias, affi-
 xos tibi ubiq; circumferas,
 num ideo eruditior es futu-
 rus? Sicut enim adagio fer-
 tur, ^k Simia est simia, etiam
 si aureum cultum gestet. Et
 librum quidem semper in
 manu portas, legisq; semper
 aliquid, quorum tamen nis-
 hil penitus intelligis, sed
 asinus micans auribus ly-
 ram auscultas. ^l Quòd si li-
 brorum copia doctum red-
 deret eum qui comparasset,
 preciosa profectò res erat,
 & vobis tantùm diuitibus
 propria, si quidem veluti in
 foro pauperes nos superans
 tibus daretur mercari: imò
 cum ipsis bibliopolis, qui-
 bus librorum tanta copia
 est, qui distrahunt, doctri-
 na & eruditione quis cern-
 tet? quos tamen, si rem spe-
 ctes, inuenies, haud multò
 te bonis artibus præstare:
 nempe sermone rustico u-
 tuntur, mente nihil valent,
 quales meritò sunt qui in
 honeste & turpis contempla-
 tione nunquam sunt versati.

ἡ αὐτοῖς οὐ μὲν ἄλλο ἢ τρία παρ
 αὐτῶν ἰκένομεν περὶ αὐτῶν
 ἔχας, οἱ δὲ νυκτῶν καὶ μετ'
 ἡμέραν δὲ χάρος ἔχουσι αὐ-
 τὰ. τίς οὖν ἀγαθὸν ὄνῃ
 ταῦτα, ἢ καὶ μὴ τὰς ἀπεθί-
 κας αὐτὰς τῶν βιβλίων ἡ-
 γῆ περὶ αὐτῶν, ἵνα αὐτὰ
 περιχρῶσθαι παλαιῶν ἀν-
 θρωπῶν ξυγγραμματα; καὶ
 μοι, ἢ ἀποκείναι, μάλ-
 λον δὲ, ἢ ἐπὶ τούτῳ τοῖς ἀ-
 δυνάτοισιν, ἵνα αὐτῶν γουῶν, ἢ
 ἀνομῶν πρὸς τὰ ἐρωτώ-
 μενα. εἴ τις αὐτῶν μὴ ἐ-
 πασάμεν, ἢ ἡτίσασθαι τὸν
 Τιμοθίου ἀγῶν, ἢ τὸν Ἰο-
 μωίου, οὗς ἐπὶ τὰ ἀποκείναι
 ἐπισημασθαι ἐν Κοίνῳ ἐπιπεί-
 ζε, ἢ ἄρα δὲ τὸ καὶ αὐτῶν
 ἀδυνάτω, ἢ ἄλλῳ ὄφρα αὐ-
 τῶν ἢ ἡτίματ', ἢ ἐπιση-
 μένῳ κείνῳ κατὰ τὴν
 ἰκνῶν; ἢ ἄλλῳ ἀνομῶν. ἢ
 ἢ τὸν Μῦθον ἢ Ὀλυμποῦ
 κλησάμεν, αὐτῶν δὲ,
 μὴ μαθῶν. τί δὲ, εἴ τις ἢ Ἡ-
 ρακλῆος τὰ τόξα κτήσασθαι,
 μὴ Φιλοκρίτης δὲ, ἢ ὡς δυνά-
 τει ἢ ἰσχυρῶς αὐτὰ, ἢ ἐπι-
 σκο.

Tu unum modò aut alie-
 rum codicem redis merca-
 tus, isti diu noctuq; in ma-
 nibus voluunt. quid ergo cõ-
 modi hinc expectas? aut cur
 non ipsæ cellulae librariæ
 doctæ tibi videntur, quæ
 tot veterum auctorum scri-
 pta complectuntur? ^m A-
 ge verò, si non est molestum,
 paulum quiddam responde,
 aut qui infamior es quàm
 ut possis, saltem annue vel
 abnue ea quæ sum rogatu-
 rus. Quæso te, si quis tibia
 canendi artis ignarus pror-
 sus, foriè sit nactus Timothei
 tibias, aut quas Ismenias ses-
 ptem talentis emit Corin-
 thi, anne arte instabit? vel
 nullus usus huic rei erit, qua
 scitè uti nequit? Rectè sa-
 nè abnuisti. Nam neq; qui-
 bus ⁿ Marsya & Olympus
 cecinerunt, hoc efficient,
 ut concinnum quiddam in-
 spiret, qui nunquam didi-
 cerit. Verùm si quis Hers-
 culis arcus habeat, cùm
 Philoctetes non sit, qui so-
 lus tendere potuit, quòd

κιοῦν ὁξυτέρα. τί τοι καὶ οὐ-
 τ' ἄρα; ἀρ' ἐπιδέξαι-
 σθαί τι ἔργον ὁξύτερον ἄξιον;
 ἀνθρώποι καὶ τῶν κατὰ ταύ-
 ταν δὴ καὶ ὁ κυβερνήτης οὐκ ἔ-
 σθαι, καὶ ἐπιπέσει μὴ μεμνησθῆ-
 ναι, εἰ ὁ πῦρ καὶ τὸν λαμπίλιν
 παραλαβὸν, ὅτι ἀπασὶ καὶ εἰς
 κείν' ὅτι εἰς ἀσφάλειαν λα-
 ναίει ἕξ ἑρρασμένον. ὁ δὲ ἴπ-
 ποκνήσας Μυδον, ἢ κρη-
 ταιδέλλω ἢ καποφόρον ἰδί-
 ζητοῖ ἄν, οἶμα, ἰκαστῶ,
 ἐκ εἰδῶς, ὅ, τι χήσας ἰκα-
 τέρω. ἰπιώνας καὶ τῶν; πεί-
 θη δὲ, καὶ τῶν μοι ἰπίνων, ὅ,
 ἢ τίς, ὡσπερ οὐ, ἀπὸ λαοῦ
 ἄν, ὠνοῖτο ποτὰ βιβλία, οὐ
 σέβηματα οὐτ' εἰς ἀπαι-
 δασίαν καθ' ἑαυτὴν ἐνέπει,
 τί οὐκ εἶς καὶ τῶν ἰπινῶν;
 ἔλεγχ' ὅ, οἶμα, ὅτι οὐ
 ἴος, καὶ ὁρῶντων ἕκαστος ἐθῶς
 τὸ πλεονέκτηρον ἐκείνο ἰπι-
 πῶν ἔχει, τί κοινὸν καὶ καὶ
 βασιλεύς; καὶ ἕξ ἑκάστου οὐ
 πρὸ ποτὸς ἐν Ἀσίᾳ πῶσι
 ἔνι, ἐκ συμφωρῶς ἀπτημῶ-
 νος ἀμφοτέρους τὸς πόδας,
 ὅτι

collimasset figere, quis tibi
 videbitur? Num qui facinus
 edat dignum sequendi pe-
 rito? Negas hoc quoque.
 Eodem pacto igitur et raz-
 tem gubernare ignorans,
 et qui nunquam equum
 conscendit: ille si pulcherri-
 mam et aduersus ventos-
 rum procellarumque impetu-
 munitissimam sit nauem for-
 titus, hic verò Centauro sa-
 tum, aut generosissime no-
 tæ equum, verumque deri-
 sum iri opinor, quòd neu-
 ter suis bonis uti possit. An-
 nuis? Obsecro verò hoc etià
 concede, si quis, velut tu es,
 indoctus, infinitos sibi li-
 bros acquirere labore, cen-
 sen' aliud hoc suo facto
 quàm risus et iocos erudi-
 tis facturum? Quid cessas
 annuere? Nam argumen-
 tum clarum est, quis hoc
 ita fieri cernunt, vulgatum
 illud haud dubie inelamant:
 Quid cani cum balneo?
 Fuit non ita multo anie in
 Asia vir opulentus, cui cala-
 mitoso casu, cū per niue iter
 faceret

ἐπὶ κρήνης, οἶμαι, ἀφραπίε-
 ρας ἐπαλάωτος ἐστὶ χιόνος
 ἰδοιοπορῆσα ξυλῶν αὐτῶν
 οὐτὸς δὲ τὸν αὐτὸν μὲν ἰδία-
 νῶν ἐκπύουσα, καὶ θραπιδ-
 ον τῶν ἀνευχίαν, ξυλίνους
 πόδας ἐκποιήσας, καὶ τῶν
 ἰσοδολῶν, ἰσοδολῶν, ἰ-
 σιμερῶν μὲν ἄμα τοῖς οἰ-
 κταῖς. ἐκείνο δὲ γέλοισιν
 ἰσῆς κρηπίδας γὰρ κατ-
 ἄνω ἐκπύουσι τοῖς ἀεὶ,
 καὶ τῶν πάλαι πραγμα-
 τῶν περὶ ταύτας ἔχον, ὡς
 κατὰ τὴν ἀποδύμασι κκοο-
 μῆξια ἐν αὐτῶν τὰ ξύλα,
 ἀπὸ δὲ οὐκ οὐ ταῦτα ἔρ-
 καὶ οὐ ποιεῖν. χαλκῶν μὲν
 ἔχον καὶ συνίπλω τῶν γυ-
 μῶν, ἀνὸν μὲν δὲ χυβῶς
 ἰσῶντας, οἷς μὲν οὐκ ἔστι
 ἀρτίπους ἰμωρῆπατύσας,
 ἰσῆ δὲ ἐν τοῖς ἀμοῖς καὶ τὸν
 Ομηροῦ ἐπιτὸν πομπῶν, ἀ-
 τανῶν τοῖς, ἀπὸ λαβῶν
 τῶν βῆτα γὰρ ἰσῆ δὲ ἰσῆ-
 δῆς, ἡς τὰ μὲν ἀπὸ μὲν ἰσῆ-
 τὰ ἰσῆ δὲ αὐτῶν πρὸς οἷ,
 καὶ ποιεῖται δὲ τὸ αὐτῶν ἀμυ-
 γῶν παγγέλοισιν ἀνθρώπων,
 ἀνδρῶν.

faceret, purefactus è friga-
 re, vsturis uterque pes deper-
 rierat. ille tam miserabi-
 lem fortunam expertus, in-
 felicitatem solari cupiens,
 ligneos pedes truncis accom-
 modabat, ac calceis indu-
 tus, vndiq; seruis mixtus im-
 cedere gaudebat. Vbi hoc
 insuper deridiculum commi-
 miscebatur: crepidas pul-
 cherrimas & novas sem-
 per cura erat summa mer-
 cari, ut ita calceis speciosis
 ligna sua, nempe pedes, es-
 sent conspicua. Nunquid
 verò his adsimilia facis tu
 quoque? qui cum clauda mē-
 te sis, ac q̄ ficulneis sensibus,
 emis auraros soccos, quibus
 vix aliquis pedes integer
 rectè possit ingredi. Et
 quoniam inter alios tuos co-
 dices Homeri poisin sepe-
 numero repositum est cerne-
 re, accepto aliquis libro, le-
 gat tibi secundum Iliados, cu-
 ius caue aliquid perpendas:
 nam nihil ad te, præter quam
 qui isthic depictus est ves-
 hementer absurdus homo,
 Bbb 4 mutilo

διὰ σφοδρῶς τὸ σῶμα, καὶ κλυ-
 λαδύμην. ἰκάνῃ δὲ τὴν
 ὁ Θεραΐτης ὁ Ζεῦς ἢ ἀνάτοι-
 πῶν Ἀχιλλεύου πανοπλίαν,
 οἷα, ὅτι αὐτίκα δὲ τῶν καὶ
 λαδὸς ἄμα καὶ ἰσχυρὸς ἄν-
 ῥωτόν, καὶ ἰσχυρὸς ἄν-
 ῥωτόν τὸν ποταμὸν, ἰσχυρὸς δὲ
 ἢ αὐτὸ τὸ ῥᾶθρον ἢ φόνον
 τῶν Φρυγῶν, ἀπὸ τῆς δὲ
 Ἐκτόρα, καὶ πῶς αὐτὸν τὸν Λυ-
 κάονα, καὶ τὸν Ἀστροπαῖον,
 μηδὲ φέρειν ἐπὶ τῶν ὤμων
 τῶν μνηστῶν διωκῶν. οὐκ
 ἄν εἴποις, ἀλλὰ καὶ γίνεσθαι
 ἄν ὀφθαλμοὺς χαλκῶν ἰσχυ-
 ρῶν ἀσπίδι, καὶ ἐπὶ σῶμα ἰσχυ-
 ρῶν ἀσπίδων ἰσχυρῶν ποταμῶν,
 ἰσχυρῶν ἀσπίδων, ὁπόταν ἀνα-
 ῥωτῶν, ἀπὸ τῶν ποταμῶν
 βρωπῶν ἰσχυρῶν αὐτὸ ὀφθαλ-
 μοὺς, καὶ τὸν θῆρα καὶ ἰσχυ-
 ρῶν ἰσχυρῶν μεταφρῶν ἰσχυρῶν
 ματι, καὶ τὰς ἰσχυρῶν ἰσχυ-
 ρῶν ἰσχυρῶν, καὶ ὅσων, ἰσχυ-
 ρῶν ἀμφοτέρων, καὶ τὸν δι-
 μιουργῶν αὐτῶν, καὶ τὸν δι-
 σπῶν. τὸ αὐτὸ δὲ καὶ ὁ
 ποταμῶν, ἐν ἑρῶς, ὁ πόταν τὸ
 μὲν

nunquid animaduertis profus idem tibi accidere, dum
 librum

mutilo ac portentoso cor-
 pore, qui isthic concionan-
 tur. Therites est. Ille in-
 quam huiusmodi si adeptus
 sit Achillis arma, pulasne
 propterea fortem iuxta
 deceniem futurum, qui
 fluvium transiliat, & al-
 ueum turbet trucidatoris
 Phrygum cruore: occidat
 post Lycaona & Astero-
 pæum, Hectorem, cum ne
 Melicæ quidem pondus hu-
 meris sustinere queat. Ne-
 gabis opinor, ac potius di-
 ces, dum post clypeum lau-
 dicaret, mox humi procum-
 beret impar armorum one-
 ri, si quando sublato capite
 te è galera prospiceret, suos
 istos intortos oculos osten-
 dens, deinde lorica subie-
 cto gibbo velut tuberis,
 & ocrearum dum in terra
 repit, tractus: hæc in-
 quam dicens risum omni-
 bus motura, & ipsum de-
 honestaturum primum pa-
 noplie opificem, deinde
 etiam dominum. Tu verò

λαμπρός, καὶ δὴ καὶ ἐδύτα
 χρυσοῦσαν ποιησάμενος,
 καὶ ἑφ' αὐτὸν σμαραγδῶν χρυσοῦς
 κοσμησάντων, ὡς ἐντὶ λαμπρῶν τῆς
 Σάφους σμαραγδῶν ἦν αὐτῶν
 ἰδωμένους ὡς καρπῶν. πλὴν
 μὴ γὰρ κινδύρον αὐτῶν, ἵνα
 φησὶ τι γένηται, εἰς κοσμήσει
 καὶ πολυτέλειαν χρυσοῦ μὴ
 ἴσχυρατος πᾶσιν, σφραγίσσει
 δὲ καὶ λίθοις ποικίλοις κατα-
 κκοσμημένω, Μουσῶν με-
 ταξὺ, καὶ Ἀπόλλωνος καὶ Ὀρ-
 φείως ἰσχυροτέρων, θαύματα
 μίαν τοῖς ὀφθαλμοῖς. ἐπεὶ δὲ οὐδὲν
 ποτὲ καὶ ἡκύνῃ ἢ ἄλλων ἢ ἰ-
 μίαν τῆς μὴ ἡκύνῃ ἔλαχε
 ἄμεινον αὐτῶν ὁ Εὐάγγελος
 ἔσθην, καὶ μετὰ Θέσπιον τὸν
 Θεβαῶν, οὐ φάλαγγας ἀγωνί-
 σάμενον. ἀσέβηται οὖν ὄντων
 περιλαμπρόμενος ὡς χρυ-
 σοῦ καὶ τοῖς σμαραγδῶν καὶ
 βηρύλλοις καὶ ὑακίνθοις, καὶ
 ἢ πορφύρα δὲ ἐνέπρητι τῆς
 ἐδύσεως, ἢ μετὰ τῶν χρυ-
 σοῦ διαφανέως. τῶν τοῖς ἄπα-
 σι περικλήξας τὸ θεῖον,
 καὶ θαυμαστῶς ἐπιπέσει ἰμ-
 πλῆτος τοῦ θεῖου, ἐπὶ δὲ

σοι

auro insigni, & corona au-
 reis lauri folijs plexa splen-
 dens. hæc verò etiam smar-
 ragdis lauri fructui æqua-
 libus variegata erat. at ci-
 thara, visu mirabile, ap-
 paratu diues, ex purissi-
 mo auro fabricata, annu-
 lis & gemmis passim orna-
 ta, suisq; locis, Musarum,
 Apollinis & Orphei ima-
 ginibus sculpta, spectato-
 res suspensos animis tene-
 bat. Iam autem venerat
 dies quo in theatrum erat
 descendendum. conueniunt
 tres certaturi, obtingitq; fors
 Euangelo ut secundo loco
 caneret. procedit ille post
 Thespin Thebanum, qui
 non malè suas partes ege-
 rat, auro, smaragdis, be-
 ryllis, hyacinthis totus col-
 lucens, ipsa purpura, quæ
 auro contexta visebatur,
 commendabat hunc cul-
 tum mirificè. quibus eum
 iam stupentes reddidisset,
 ac noua quadam & in-
 credibili spe replèset spe-
 ctatores, cum omnia iam

οὐκ ἔσται καὶ λιθάριον
 πῶτος ἔδα, ἀναροδικτα
 ἢ ἀνάρομοσιν τι καὶ ἀσώ-
 ταδον, ἀπρέξινυσι δὲ πρῆς
 ἄμα χορδὰς, σφοδρότερον
 ἔδεικται ὅτι μισοῦσιν τὴν λι-
 θάρην δὲ ἀρχεται ἀπό-
 μοσόν τι καὶ λιθάρην, ὡς γιν-
 οῦσα μὲν πάντων ἡρώδου
 τῶν βιατῶν, τοῦ ἀθροῦστος
 δὲ ἀγαναντίουτας ἐπὶ τῆ
 τόμῃ, μασίωστας ἀ-
 τῆ, ἰσθαλέμ τῶν θείων. ὅτι
 πρὸ καὶ γελιοῦται ὁ ἄρθον,
 ἀκαρδίον ὁ χυβῶς Εὐαγγελ-
 λῶ, καὶ ἰσθ τῶν μασίω-
 φῶν σφοδρῶς ὅτι μίσησ
 τῆ σκλήρῃ, καὶ τὰ σκλήρῃ κα-
 ἐματωμένῃ ἔκ τῶν μασί-
 ων, καὶ σμύλων χαμόσιν
 τῆς κίβωρας τὰς ἀραγίδας
 ἰσθαλέμ τῶν ἰσθ, ἀκαρ-
 τῆς ξυμμάσιν μίσησ ἀπὸ
 μικρόν δὲ ἰσθαρόν μιστὸ ἀ-
 τῶν, Εὐαγγελῆς τις Ἠλῶ ὅτι
 εἰρηχται, λιθάραν μὲν πα-
 καδόν ἔχων, ξυλίνας δὲ ἰσθ-
 λωτας ἰσθαλέμ, ἰσθ-
 τα δὲ, καὶ μόνος αὐτῶ ὅτι
 φάνο δὲ καὶ ἀραχμῶν ἀξίαν.
 ἔκ

& citharam pulsare, & ac-
 cinere esset necesse, per-
 sonat agreste quiddam,
 inersque & incompressum:
 simul dum immodicè ci-
 tharam increpat, rumpit
 tres fides. cantus autem
 planè ineptus erat, & so-
 lutus, ita ut ab hominibus
 qui aderant, rideretur: sed
 ludorum praefecti offen-
 si hominis temeritate, lo-
 ris casum è theatro pro-
 iccerunt. Hic verò iucun-
 dissimum erat spectaculus
 aureus ille Euange-
 lus, cum per mediam sce-
 nam traheretur ab his qui
 verbera infligebant, lachry-
 mans, crura plagis cruen-
 tus, humi interim colli-
 gens delapsos dum unà va-
 putat, citharæ annulos. E-
 xiguo autem temporis spa-
 cio interposito prodiit Eu-
 melus quidam Eleus, per-
 uetustam citharam affe-
 rens, cuius lignei erant
 clauuli, ipse vestem in-
 dutus vix una cum serio
 decem denariorum precij.

ἀπὸ οὐτός γε ἄλλο δειξιὸς, καὶ
 λισθίσις κατὰ τὸν νόμον τῆς
 τέχνης, ἰκροτά, καὶ ἀνκυ-
 ρύσις, καὶ τοῦ Εὐαγγέλιου
 καταγέλα, μολίω ἰμωμο
 πᾶσι τῆ λισθορα, καὶ
 τῆς σφραγιστικέων καὶ
 ἐπὶ γὰρ λέγεται πρὸς αὐ-
 τὸν, ὅ Εὐαγγέλι, σὺ μὲν χυ-
 σίω δολφνίω πρὶς κασαι, πρὶς
 τῆς ἴσθ· ἐγὼ δὲ ὁ πρὸς τὴν
 Δελφικῶν. πρὶς τοῦτο γε
 μόνον ὄντως τῆς σκάνης, ὅτι
 μὴ δὲ ἰδιομῆσι ἐπὶ τῆ ἴσθ
 ἀπὸ γα, ἀλλὰ μολίωσι
 προσίτι ἴσθ τὴν ἀτιχρόν βυ-
 ταύτω, καὶ πρὶς τὴν πρὶς
 φῶν. πρὶς πᾶσι δὲ βί καὶ
 Εὐαγγέλι οὐτῶ, παρὸ
 βυ βί γε οὐδὲ ὄλιγον μέλα
 τοῦ γέλωτος τῶν θιατῶν.
 οὐκ ἄκαρον δὲ ἄρ γῆσις,
 καὶ λισθίσι μῦθον τινα
 λιγυρῶσαι βί, πάλαι γῆσι-
 μῶρον. Ὅτι ἴ Ορφέα λισθο-
 ρῶν αὐ Ὁρφέα, φασὶ τὴν
 λισθορῶν αὐτοῦ σὺ τῆ λισθο-
 ρῶν τὸν Ἑβρον ἰμωσισῶσαν
 ἰμ-

At ille & bellum edebat
 carmen, & ritè sicut ars
 poscebat, chordas feriens
 modulabatur. itaque & vi-
 flor abibat præconis voce
 proclamatus, ridens inter-
 rim Evangelium, qui ne-
 quicquam cithara ac an-
 nulis istis sese ostentasset.
 Et aiunt sic fuisse allocu-
 tum: Aurea lauro redimi-
 tus es, Euangele, & quid
 ni? opibus enim vales me
 verò quis pauper sum, Del-
 phica oportet esse contem-
 tum. Veruntamen hoc com-
 modi tuus tibi ornatus pe-
 perit, quòd cum neminem
 tui misereat, oderint omnes
 istas tam ineptè superfluas
 delicias. Mirum verò ni pul-
 chre tibi cum hoc Euange-
 lo conueniat, quatenus ne tu
 quidem spectator in cachim-
 nos quicquam moraris. Ar-
 bitror autem non intempe-
 stiuum esse, ut Lesbiam
 quandam fabulam tibi nar-
 tem. Cum Orpheus Thres-
 se mulieres dilaniassent, fe-

runt, caput patris unà cum lyra cum primùm Hebrus

ἄσφασις οἰοῦμαι
 εἶναι, ὑλάτωρ δ' ἐπὶ ἰσθμῶν
 ἔχοντα, μόνον περιελθεῖν εἰς
 τὸ πρόδικτον, καὶ περὶ χροῦσας
 ἄνθρωπον ἑρῶν, καὶ σωτῆρα
 τῆν τὰς χορδὰς, ἀτεχνον καὶ
 ἄμωρον νειανισμον, ἰλιπίσοντα
 καὶ μίλην τιμὰ θεοπέσια ἄνευ
 οὐκίαν πλὴν ἄνθρωπον, ὃν ὅτι
 πάντας καταβλήξῃ καὶ λυγρὴν
 σφην, καὶ μακροτέρου ἰσοδοῦ,
 ληρονομία τῆς Ὀρφείας
 μουσικῆς. ἄξει δὲ ξυνηθόντος
 τὰς τῶν κωῶν πρὸς τὸν ἡ-
 χον (ποιοὶ δ' ἦν αὐτόθι)
 εἰς τὸν αὐτόν, ὡς τῶν
 ζοιῶν ὁμοίον τῷ Ὀρφῆα πα-
 θῆν, καὶ μόνος ἐφ' ἑαυτὸν ἐν-
 γκαλίσσαι τὸς κωῶν. ὅτι πρὸ
 καὶ ὀφείματα ἄσφην, ὡς ὅτι ἡ
 ἄνθρωπος βλάπτῃ τὸν, ἀπὸ δ' ἡ τι-
 λην, καὶ ἡ ὀφεί, ἀ μόνον ἐξεί-
 ρετα τῷ Ὀρφῆα πρὸ τῆς μη-
 πρὸς ἡπὲρ ἄνθρωπον ἡ ἄνθρωπος δ' ἄλλ-
 πως ἰσθμῶν τῶν, ἔδωκε ἄμωρον
 τῶν ἄνθρωπον βλάπτων. καὶ τί
 ὅτι τὸν Ὀρφῆα ἡ τὸν Νεανθον
 λίγω; ὅπου καὶ καθ' ἡμᾶς
 αὐτὸς

busuis barbitis diferente. Quorsum verò atinet Orphea
 tibi aut Neanthum proponere? cūm nostra atate via
 xerit,

hac in orbe ludere: nocte
 sinu occultam efferens, so-
 lus in suburbium pergit.
 Quò ubi venit, lyram pul-
 sare incipit, ac chordas per-
 turbat, sperans stolidus et
 imperitus artium iuuenis,
 fore ut diuinum aliquod
 carmen percussa fides red-
 derent, quo cunctios per-
 moueret, et animi affectus
 quò vellet traheret, ut
 hoc nomine beatus haberetur,
 Orphei musices hæres:
 Dum hac agit, vicini ca-
 nes, qui in eo loco erant plu-
 rimi, strepitu exciti cœeunt,
 ac infelicem istum citha-
 rædum discerpunt: quodi-
 psium solum cum Orpheo
 commune habuit, postea
 quam canes adduxerat. Ma-
 nifestissimè igitur ostensum
 hoc exemplo est: non ly-
 ram esse quæ homines et
 feras lenierit, sed artem ac
 carmen, quæ præ alijs ex-
 cellentia mater Orpheo
 conulerat, lyra nihil à qui-

αὐτὸς ἕνα τὸ τίς, καὶ ἔτι δεῖν,
 οἶμαι, ὅς τὸν Ἐπιπέτην ἰ-
 χνοῦ ἢ Σελήκου, ἡραμαυῶ
 ὄντα, τριχοχίτων δραχμῶν ἑ-
 πελάθ' ἠλοῖσι ἦρ', οἶμαι, ἡξ-
 πᾶν ὅ, ἢ τ' ἄντι τῶν ἰπ' ἰκά-
 νη ὡς ἄλλοι ἀναγιγνώσκουσι,
 αὐτίκα μάλα καὶ τὸν Ἐπι-
 πέτην ἑταίρην ὄντ' ἰοισιγέ-
 στα, καὶ ὁμοῖ ὅ ἰσοδὴ ὡς ἑα-
 νασὶ ἰκάνω γέροντι. χθὲς δὲ
 καὶ πρὸς ἄλλοι, αὐτὸς τίς τὸν Πρω-
 τίως ἢ Λυσιπῶ βακτηρίας,
 ἢ καταθέμεν ὅ ἡλαθ' ἐς τὸ
 πῦρ Ἰαδάντου ἡγεῖν ὅ ἰπεία
 ἔ. καὶ ἔχῃ μὲν τὸ ἡεμῆλιον
 τῶν, καὶ ἄκνυσι, ὡς Τεγεά-
 ται ἢ Καλυθναίῳ τὸ δερμα,
 καὶ Θηδοῶοι τὰ ὄσα ἢ Γηρύ-
 νη, καὶ Μιμῆται τῆς Ἰσιδος
 τῆς πολλὰ μὲν. αὐτὸς δὲ τὸ
 ἑαυμασὲν κτήμα ὅ ἄριστό-
 τας, καὶ αὐτὸν σὶ τῷ ἀπαιδω-
 αῖα καὶ βδελυεῖα ἰπ' ἡγεῖν
 τισιν, ὅ ἔχῃ ὡς πῶς ἡεανόμα
 νος δῖα κούρα, βακτηρίας ἰς
 τὸν ἡεανὸν ὡς ἀληθῶς ἀπὸ
 ἡεαν. ἡεαν ἦρ' καὶ Διονυσίου
 παραδίαρ ποιεῖν φανῶς
 πῶν, καὶ γελῶν. ὡς τὸν
 λεγάν, αὐτὸς ἡεαν ἰπ' ἡγεῖν :

xerit, & ni fallor, adhuc su-
 perstes est, qui Episteti Stoi-
 ci lychnum fidelem trecen-
 ti denarijs mercatus est :
 sperans futurum scilicet, ut
 si noctu ad istam lucernam
 legisset, mox Episteti sa-
 pientiam somniaret, & simi-
 lis efficeretur admirando se-
 ni. Sed nuperrimè alius quis-
 piam Protei Cynici bacus
 insiluit, reliquerat, emie ta-
 lento, custodiũmque etiam
 num inter reconditas ac cha-
 rissimas opes habet, ostien-
 tatq; non secus ac Tegea-
 ta apri Calydonij tergus,
 & Thebani ossa Geryonis,
 & Memphita Isidis capil-
 los, At ille tanti boni poss-
 sessor, ipsum se quoque stul-
 titia & nugacitate supera-
 uit. Videt' quam pessimè
 res tuas habeant? & quòd
 caluarie fuste opus su'. A E-
 go verò etiam Dionysium
 quondam scripsisse Trago-
 diam accipio, sed qua ni-
 hil fuerit unquam minus e-
 quam cùm dedisset legendam

Φιλόξενος ποικίλους δι' αὐ-
 τὸν ἐς τὰς κατωτάτας ἐπι-
 στήν, ἢ διατάξεν κατ' ἕνα
 ἢ γινώσκων, οὐτ' ὅτιν' ἀνθρώ-
 πους, ἄς ἔγγυθ' ἔσται, τὸ Διοχί-
 λου πύξιν, ἄς ὀκνᾷ ἔγρα-
 φει, οὐδ' ὡς ποικίλ' ἔσται ἡ
 πύξιν ἢ αὐτὸ, ἄς ἔσται ἢ ἔσται
 ὅσα, καὶ κατὰ ἕνα ἢ ἔσται
 ξίου. ἀπ' ὅμως ἐν αὐτῷ ἐκεί-
 νω μακρῶ γινώσκων ἔγρα-
 φων, οἷον ἡ ἀρκύον τὸ Δωκεῖον,
 ἡ κερὴ Διονυσίου γυνή, ἡ πε-
 λη, οἷμοι, γυναικὶα χηρῶν
 ἀπώλει. καὶ τὸ ἔσται ἢ ἔσται
 πύξιν. καὶ τὸ αὐτὸ ἔσται ἢ
 παύσειν οἱ μωροὶ βροτῶν. ἔ-
 σται μὲν γὰρ πᾶσι οἱ μάστιγα ὄ-
 σθως ἀν' ἀρημύρον ἔσται, ἢ ἔσται
 Διονυσίου, καὶ ἔσται ἔσται
 σῶσαι αὐτὸ ἔσται ἐκείνα τὸ
 ξίου, τίνα ἔσται ἔσται ἢ ἔσται
 τὸς ἔσται ἐς τὰ βιβλία, καὶ
 ἀνελπίδης ἀέ, καὶ διασκη-
 λᾶς, καὶ πρὸς ἄλλους, καὶ
 ἀλέφρας τῶν κερῶν καὶ τῶν
 ἔσται, καὶ διφθέρας πρὸς ἄλλους
 λᾶς,

B Philoxeno, nec ille adula-
 ri posset, sed salibus inces-
 seret scriptorem, sepenumero
 in lapidicinas coniectus
 est. Cum autem Dionysius
 contemni sese, & vulgo fas-
 bulam esse comperisset, nul-
 li operæ ac impense pe-
 perit, ut C Aeschyli pugil-
 laribus, quibus sua poemata
 describere fuerat solit-
 us, potiretur: quibus ac-
 quisitis, iam se plenum ex
 Aeschyli ceris numine, &
 planè atomum putabat:
 D & tamen in his longe ab-
 surdiora scribebat, quale
 est Doricum illud: κερὴ ἢ
 Διονυσίου γυνή. Et iterum:
 οἷμοι, γυναικὶα χηρῶν ἀ-
 πώλει. nam hoc quoque in-
 de sumptum est. Et hoc:
 αὐτὸ ἔσται ἢ ἔσται οἱ μω-
 ροὶ βροτῶν. Hoc tamen po-
 stremum non parum re-
 stitius in te quadrat, quàm
 Dionysium, & propterea
 ceras inaurare debebas.

Namque obsecro quid con-
 sequendi spes est, quòd libros voluis, reuoluis, colligis,
 quod non decet refecas, croco pingis, & polis cedro, ami-

ρας, καὶ ὀμφᾶδος ἐντίθας, ὡς
 δὴ τὶ ἀπλοῶς ὠντῶν; καὶ
 νου γού ἴδῃ βελτίων γνήθῃ-
 σαι δὲ πῶ ὠντῶ, ὅς τοιαῦτα
 μὴ φέγγῃ, μάλλον δὲ τῶν ἰ-
 χθῶν ἀφρονότερ. Ὁ ἄ. βιοῖς
 δ, ὡς δὲ ἀπὸν καλόν. μί-
 σθ δὲ ἀγείον, φασί, πᾶρά
 πάντων ἴχθας ἐπὶ τῇ βελτιείᾳ,
 ὡς ἂ τοιούτος ἀπαρτάτο τὰ
 βιβλία, φυγῆ φαντίον, ἄν
 ἢ ὅτι πορρωτάτα ἀπ' αὐ-
 τῶν. Διοῖν δὲ ὄντων, ἂν ἄν
 πᾶρά τῶν παλαιῶν τις ἐλί-
 σαι, λίγα ἢ τὶ δλώαθῃ, καὶ
 πᾶσι τὰ δειοντα, ἴδῃ τῶν
 ἀέτων, καὶ φυγῆ τῶν χερδ-
 τῶν, ὅταν μίτι ἐκῆνα, μί-
 τι ταῦτα φάνηται τις παρ
 αὐτῶν ἀφελόμεν. Ὁ, τί ἄλλο,
 ἢ τοῖς μυσὶ δὲ τειδᾶς ὠνέται,
 καὶ τῶς τίν φασ οἰκίσεις, καὶ
 πλῆθῶς ὡς ἀμεινοῖσι τοῖς οἰ-
 κίταις; πῶς δὲ ὁ λακῆνο ὠ-
 σθῶν, ἢ τίς ἐν τῇ χερδῖ ἴχθον
 τῶν βιβλίων ἰδῶν (ἂν δὲ
 τὶ πάντως ἴχθας) ἴροῖτο, οὐ
 τιν. ἢ ῥύτορ. ἢ ξυγρᾶ-
 φῶς

quis fortè fortuna te conspicatus (sicut ferè cerni amas) ha-
 bentem in manu librum, roget, auctor quis sit, orator, histori-

cis pellibus, bullulas infigis:
 sic agis tanquam fructū inde
 percepturus, & factus es scis
 licet vehementer ex hoc mer-
 catu melior, quippe qui sic
 loqueris, ac potius qui pisci-
 bus magis es mutus. vitā au-
 tem qualem viuas, dictu fæ-
 dum est: hoc certè aiunt, iudā
 illam obscānitatem extremè
 odisse vniuersos, quòd si li-
 brorum hæc esset culpa, fu-
 giendum ob eis erat quam-
 maximè procul. E Duo autem
 cum sint, quæ à veterib.
 scriptoribus petas, dicendī
 virtutem, & honestè viuendī
 rationes: dum quæ bona
 sunt imitaris, quæ mala, de-
 uitas: quando neutrum spe-
 ctatus es, quid aliud compa-
 rasse dicem te, quàm lu-
 dum muribus, & tineis ha-
 bitaculum, ac feruis, si negli-
 gentiores in codicibus curan-
 dis fortè fuerint, verbera s
 F Sed quod sum nunc dictu-
 rus, haud scio anti tibi sum-
 mam ignominiam asserat: s
 cus,

φέως ἢ ποιητοῦ ἔδει· οὐ δὲ ἐκ
 τῆς ἐπιγραφῆς εἰδὼς, πρῶτος
 εἶποι τὸ τό γινεῖται, ὡς φιλῶ
 τὰ βιβλία ἐν ξηνοσίῳ πε-
 χωρῆν ἐς μῆν ὁ λόγων, ὁ μὲν
 ἔπειθοι τι ἢ ἀτιμῶτο τῶν ἐγ-
 γραμμένων, οὐδ' ἀπροιη-
 κή μὲν ἔχοις ἐπ' αὐτῶν· οὐκ
 ὄξη τότε χανερὶ βιβλῶν γινώ-
 κατὰ σαυτοῦ, ὡς ὁ Βελήρο-
 φόντης, χειρῶν τὸ βι-
 βλίον; Δημίτριος δ' ὁ Λυσι-
 κὸς, ἰδὼν ἐν Κορίνθῳ ἀπα-
 δαιτόν τινα, βιβλίον κατέ-
 σθη ἀναγιγνώσκουσα, τὰς
 Βάκχας οἰμαῖ τῷ Εὐριπίδου,
 κατὰ τὸν ἄγγελον δὲ λῶ, τὸν
 διηγήσατο τὰ τῷ Πενθείῳ
 παθῆναι, καὶ τὸ τῆς Ἀγαυῆς ἔρ-
 γον, ἀρπάζας, διέσπασεν αὐ-
 τὸ, ἀπὸρ, ἀμείνον ἔπειτα Πεν-
 θεῖ, ἅπασα σπαραχθῆναι ἐπ'
 ἑμοῦ, ἢ ἐπὶ τῷ πομπῆναι. Ἰ-
 τῶν δὲ αἰ πρὸς ἑμοῦ τὸν, ἔ-
 πα καὶ τιμωρὸν ἑυρῆν διελύ-
 νημα, τιν' ἔπειτα τῶν σπ-
 αλλῶ τὰ τῶν ἰσπίδακας, χει-
 ρὶ τῶν ὄντων τῶν βιβλίων, ὡς
 φησὶ μὲν ἔπειτα, ἢ χεῖρας τῶν
 ἀπ' αὐτῶν, δὲ ἀρ οἰηθεὶς τις
 τῶν ἐπὶ ἐλάχιόν σε εἰδῶν,

eus, poeta: actu ex inscri-
 ptione doctus, apud dicas
 quastum: postea, ita vi sit,
 dum sermo familiaris pro-
 greditur sepe longius, il-
 le laudet aliquid, aut accu-
 set scriptorum, tu verò non
 habeas quòd respondeas,
 nonne optes tum vi tibi tel-
 lus desitiscat, qui in tui pers-
 niciem velut C Bellerophon-
 tes codicem attuleris? H De-
 metrius Cynicus cum Corin-
 thi conspexisset ineruditum
 quendam pulcherrimum li-
 brum legentem, opinor in
 Bacchis Euripidis locum,
 ubi nuncius Penthei fatum
 et factum Agaues expo-
 nit, arreptum codicem la-
 ceravit: Satius est, inquit,
 semel à me, quam à te to-
 ties dilaniari, Penthea. I Sci-
 re autem peruelim (quode-
 go nulla quantumvis dili-
 genti animi cogitatione as-
 sequi possim) cuius rei gra-
 tiatato studio in hoc sis ver-
 satus. Nam fructus et usus
 causa nemo putare queat:
 qui te vel mediocriter nouit:

ἢ μάλλον, ἢ φαλακρὸς ἄν τις
 πείσας ἡττοῦτον, ἢ ἡτόπιον
 ὁ τυφλὸς, ἢ ὁ ἰσφὸς ἀλλυτὴν,
 ἢ παπακὴν ὁ ἐνδύχθ, ἢ ὁ ἡ-
 παρῆτης ἡσπῶν, ἢ ὁ λυβερνῆ-
 της ἄροτρον. ἀλλὰ μὴ ἐπίδει-
 ξιν πῶς τοῖσι τὸ πρῶμα ἔχῃ,
 καὶ βλάη τῦτο ἰμφύω ἀπα-
 σιν, ὅτι καὶ εἰς τὰ μηδὲν τοῖσι χῆ-
 σιμα, ὅμως ἐν πομπῇ τ' ὀφει-
 σίας ἀναλίσκες, καὶ μὴ ὅσα
 καὶ ἡμῶν Σήρον ὄντα ἀδύνατα,
 ἢ μὴ σαυτ' φέρων, τῶς τὸ γέ-
 ροντι ὅτι κένος ὀφθαλμῶν ὀφθα-
 λμογράφας, ἀπράλας ἄν ἐὰν
 καὶ ἡδύ, καὶ ἀροτρῶν πρὸς τῆ-
 ρας τ' βιβλίων. λοιπὸν δὲν δὲ
 ἡμῶν ἀπαιτησύνον ἐὰν τ' ἡ-
 λῶν, ὡς ὁ μόνον ἡσπὸς εἶ καὶ
 ἡσπῶν, ἀλλὰ ὁ φῶς, καὶ ἡσπῶν
 ἢ συγγραφῶν, ὅτις ἐκ' ἑτέρου,
 ἐνδύχθ τὰ βιβλία ὡς ἀληθῶν
 τῶν ἰσφῶν αὐτ' φασὶ δὲ σὶ καὶ
 ἡσπῶν ἐπιδελνυδὶ αὐτῶν ἐπι-
 δελνυδ, ἡσπῶν χριστῶν
 βασιλῶν δὲν δὲν ἡσπῶν
 ἡσπῶν, ἢ μὴ σίτην,
 καὶ μὴ ὀφθαλμοῖσι βοῶντος.

καὶ
 recitare, ac illos terrestrium ranarum instar sitibundos
 exclamare, nec potare, nisi prius clamore differantur.

non certe magis, quā si caluus
 pectinem emat, aut speculum
 caecus, aut tibi cinē conducat
 surdus, scortūmve spado, vel
 nauem qui nullum mare pro-
 pinquum habet, aut gubernā-
 tor aratrum. K Sed fortassis
 hac re tuas ops iactas, dum
 pal'am facis, etiam in res tibi
 nihil utiles, ex immēsis diui-
 tijs esse quod infumas. Aten-
 nim, quantum ego, qui & ipse
 Syrus sum, exploratū habeo,
 nisi te locupletis istius homi-
 nis testamento, dolo fraudēs
 que mala subingessisset, iama
 diu venum libris datis, fame
 tibi fuisset pereundum. L At
 fieri potest, ut nunc deinceps
 idē libros vndique accu-
 mules, quo fidem facias as-
 sentatoribus tuis, quos au-
 dis quotidie praedicantes, te
 non modō bellū & amabilem
 rhetorem, sed sapientem quo-
 que & historicum, qui secun-
 dum non inuenit. M Fera-
 tur quoque orationes ex mo-
 dam in conuiujs et quo-

ἕκαστα λατὰ τὸτο αὐτῶ,
 τὸ δ' ἀπ' αὐτοῦ, καὶ πάλιν
 σοὶ πρίπορ ἄρ' ἔη· ἐπὶ γὰρ
 αὐτῶ Διέκασθ' ὁ Πύρρ' ὅ, καὶ
 ταῦτα ἄτερ ἑαυτοῦ ἐπέπαι-
 σο, οὐδ' αἰς ὄσις οὐ ξωτρίθας
 τε, καὶ ξωπασαχρ αὐτῶ, ἄ-
 ρη δὲ τις ἐν Λαείσση πρι-
 οβύτις ξένη, αὐτῶ τὰληθίς
 ἀποῦσα, ἐπαύσθη αὐτὸν τῆς
 λορύψης. ὁ μὲν γὰρ Πύρρ' ὅ,
 ἰπιδέξας αὐτῆ ἀκόνα Φι-
 λίπιο καὶ Περδίκκου, καὶ Α-
 λξανδρου καὶ Κασσάνδρου,
 καὶ ἄλλων βασιλέων, ἤρ-
 το, τίνι ὁμοιὸς ἔη, πάλιν
 ππασμῆ ὅ ἐπὶ τὸν Ἀλέ-
 ξανδρον ἕξην αὐτῶ ἢ δ'
 πάλιν γόνον ἰωισχῶσα, Βα-
 τραχίονι, ἔφη, ὧ μαχάρω.
 καὶ γὰρ τῶ τις ἐν τῇ πόδι Λα-
 ρίση, Βατραχίον ὄνομα μά-
 γηρ ὅ, ὧ Πύρρ' ὁμοιὸς ὅ.
 καὶ σὺ δὲ ὧ τινι μὲν τῶν ὄσις
 ἐργησῆς σωνόνων λινάδων
 ἰοικας, οὐκ ἄρ' ἄποιμι, ὅτι
 εἰ μανίαν ἐρρωμῆλο ἐτι
 καὶ νῦν μάνωδα δοκῆς ἄ-
 πασι, ἐπ' ἐκείνη τῆ ἀκόνα
 πέν σαφῶς οἶδα. οὐκ οὐ
 ταυμάσον, ἢ ἀμῆδαν ὅ ὄτῳ

comparavi: verum quod su-
 peref, pulchre inter vo-
 conuenit. Nam Pyrrhus
 postquam ita esse in animura
 induxerat, nemo erat om-
 nium, qui diuersum vel sens-
 tire, vel loqui vellet, do-
 nec vetula quedam eius Las-
 rissæ hospita, id quod res e-
 rat prolocutura, vesaniam
 hominis repressit. Ille enim
 cum Philippi, Perdicæ,
 Alexandri, Cassandri alio-
 rumque regum Macedonum
 imagines protulisset, roga-
 uit cuiam ex illis simili-
 mus videretur, omnino pro-
 certo habens fore, ut Ale-
 xandro pronunciatet. At il-
 la diu contacta, tandem Ba-
 trachioni inquit: erat enim
 quidam in vrbe eocus Ba-
 trachio nomine, Pyrrho per-
 quam similis. Tu quoque quem
 ex histrionicis cœdis refe-
 ras, tacere malo: sed quod
 vniuersi dicant, ingenti te
 correptum insaniam, qui illam
 imaginē tibi conuenire putes,
 hoc verò sat scio. Itaque ni-
 hil est nouisi tā nullius artis

ζωγράφῳ ἄν, καὶ τοῖς πε-
 παδουμένοις ἰσομοιοῦσθαι ἱ-
 σθῆκε, πιστῶν τοῖς τὰ Λοῦ.
 τὸ σε ἰπανοῦσι, καὶ τί ταῦ-
 τὰ ληρῶ; πρόδηλῳ γάρ ἡ
 αἴτια τῆς περὶ τὰ Λοῦτα βί-
 βρια σπονδῆς, ἢ καὶ τὸ νο-
 θῆας ἰγὼ μὴ πάλαι κατὰ
 δόξ. σοφῶν ἦρ, ὡς γοῦν οἶα,
 Ζεῦ ἰπιπνόντας, καὶ ἰσι-
 δας ἢ μικρὰς ἔχει περὶ τοῦ
 πράγματῳ, ἢ βασιλεὺς μά-
 θοι ταῦτα σοφῶς ἀνὴρ, ἢ παρ-
 θέλαρ μάλιτα τιμῶν. ἢ δὲ
 ταῦτα περὶ σοῦ ἰκάνῳ ἀνθ-
 ωπων, ὡς ὠνὴ βιβλία, καὶ ξυ-
 νάγες πομπὰ, πάλαι ἰν βρα-
 ῖα παρὰ αὐτῷ ἰσοδαῖ σοι νο-
 μίσας. ἀπὸ δὲ κατὰ πύργων, οἶα
 πρὸ βύτον μανδραγόραρ κα-
 τὰ κινύσθαι αἰσῶν, ὡς ταῦ-
 τὰ ἰπὲρ ἀκούσθαι, ἰκάνῳ δὲ μὴ
 εἰδῆσαι, οἶῳ μὲν σοῦ ὁ μὲν
 ἢ μίραρ βίῳ, οἶοι δὲ σοι πό-
 ται, ὁποῖα δὲ νύκτωρ, καὶ οἶοι
 καὶ ἰκάνοις ξυγκαθῶδες; ἐν
 οἶδα, ὡς ὄτα, ἢ ὀφθαλ-
 μοῖ πομποῖ βασιλέως; τὰ δὲ
 πὰ ἔτα περὶ φανῶν θῆρα, ὡς καὶ
 κρυφλοῖς εἶναι ἢ λεφοῖς γνῶ-
 σμα; ἢ ἦ καὶ φέρεται.

pictor cum sis, viris eruditissimis æquari te postulas, vis fidem habens, qui hoc te nomine laudibus efferunt. Quorum verò has nugas, cum causa sit in promptu istius tui librorum coaceruandorum studij? tamen si, qui meus est stupor, nunc demum animadverti. P Nam, quod opinare, prudenter hoc inuenisti, ideoque in magnam spem erectus es, regem intelligentem virum, et in primis amantem doctorum, postquam didiceris quam des operam libros plurimos habere, in nulla plane re tibi defuturum. Q Verum heus mollicule, an tu putas tantum Mandragoræ oculis regis offusum, ut cum hæc audiatur, non etiam habeat comperitum, qualis tua diurna vitæ ratio, quæ equiuiua, cuiusmodi non es, qualibus? quibus cum consuetudine agas? An nescis s multos regibus esse et oculis et aures? Et quæ tu facis, aded latent neminem et surdis et cæcis sint cognita. Atque vti nam loquentem possimus

μόνον, εἰ γὰρ καὶ νομόφρον
 ἀπόδοσιν, μάλλον δὲ μὴ ἀ-
 ποδόσιν, εἰ δὲ οὐκ, οἱ δ' οὐ-
 κείναι μόνον λέω ἀπόδοσαν-
 τὰ σου, τί οἶα μὴ αὐτίκα ἐ-
 πιδοῦν πάντας σου πρόδικα
 καὶ τῆς νυνὶδος ἀπέργητα; εἰ-
 τι γοιῶ μοι καὶ τόδ' εἰ Βασ-
 σος ὁ ἡμέτερος ἰκάνω σοι
 εἰσὶς, καὶ Βαττανὸς ὁ αὐ-
 λητικὸς, ἢ ὁ Λίνουδὸς Ἡμι-
 κλον ὁ Συβαρίτης, ὃς τοὺς
 λαυμασσὺς ὑμῶν νόμους σώζει
 γραψῶν, ὡς καὶ μάνουδου
 καὶ παρατίμουδου, καὶ ποδ-
 σχερῶν, καὶ ποιῶν ἑκάνα, εἰ
 τούτων τις νυνὶ λαιουτῶν πι-
 σιστολόμῳ, καὶ ῥόπαλον
 ἔχω βαδίζοι, τί οἶα φα-
 νώσαι τοῖς ὀρωσιν, Ἡρακλῆα
 τῶν κωτόρων; οὐκ, εἴ γε καὶ χύ-
 πρις λημῶντων τυχεροῖσιν.
 μύρια γὰρ ἔστι τὰ ἀντιμαρτυ-
 ρήσα ἡ σχύματι, βάδισμα
 καὶ βλήμα καὶ φωνὴ καὶ προχί-
 νος ἰπικηλασμένος, καὶ ψιμί-
 βιον καὶ μασίχην καὶ φῦκον, οἷς
 ἑμῆς κοσμήσθαι καὶ ὄλωσ, λα-
 γάτων προνομία, θάτερον ἄρ-
 πύτη ἰλεφαντας ἕπεδ' μάλης
 ἑρπύλας, ἢ ἕνα λίνουδον.

possemus audire, ac lauan-
 tem daretur contueri: quan-
 quam quia aliter pueras, non
 attinet te in publico vesti-
 bus exutis cerni. nec enim
 serui tui tacebunt, quæ non
 est indigna relatu facinora
 edis. Responde igitur mihi
 hoc quoque: T si Bassus ille
 noster Sophista, aut Bata-
 lus tibicen, aut iste Sybari-
 ta cinædus Hemitheon, qui
 nobis præclaras illas leges
 condidit, quemadmodum
 omni spurcitiei genere fu-
 rere oporteat, si istorum, in-
 quam, vnus aliquis v leoni-
 na pelle circumdatus, clauam
 manu tenens prodambulet,
 quid? Herculemne existimas,
 quibus obuiam factus sit, ha-
 bituros? nõ equidem opinor,
 vt maxime ollis forte cæcu-
 tiant. sexcenta enim sunt, quæ
 repugnant: incessus, obuius,
 vox, obliqua ceruix, varius
 fucus, vnguenta, quibus vos
 soletis excolere: omnino,
 sicut in prouerbio est, citius
 septem elephatos sub alis ab-
 sconderis, quàm vnum cinædum.

ἄτα ἡ λεοντὴ μὴ τὸ τοιοῦτον ἐκ
 ἀνέκρυψεν· σὺ δὲ οἷα πύσσω
 σκεπτόμενος βιβλίον· ἀλλ' ὁ δὲ
 νατὸν, πρὸ δ' ὁσὸν γὰρ σὺ, καὶ ἄρ
 ποκαλύψῃς τὰ ἅμα ὑμῶν γνο
 εῖσιν αἴα. τὸ δ' ὄλον, ἀγνοῦν
 μοι δοκῆς, ὅτι τὰς ἀγαθὰς ἐν
 τίδας ὁ παρὰ τὴ βιβλιοκαπῆ
 των δ' ἡγήτην, ἀλλὰ παρ' αὐτῶν
 τῶν, ἢ τὸ καθ' ἡμέραν βίβιν λαμ
 βάνων, σὺ δ' οἷα σὺν ἰσορο
 λιοῦτον, καὶ μάρτυρα ἰσοδο
 σοι, τὸν Ἀττικὸν ἢ Καλλίνον,
 τὴ βιβλιογράφου· ἐν, ἀλλ' ὡ
 μὲς τινὰς ἀνθρώπων, ἐπιτέ
 ψοντάς σε, ἢ οἱ θεοὶ ἰβλῶσι,
 καὶ πρὸς ἰσχάρον τρεῖς ξυ
 δάσονται· λίον ἔτι πῶ σπ
 φρονία αἴα ἀρδ' ὅτι μὲν τινι
 τὴ πικρὰ δ' ὡμῶν τὰ βιβλία
 τῶν αἴα, ἢ σὺ αὐτοῖς πῶ νό
 κτισον τῶν τῶν δίκαιον· ἀρδ' ὅ
 νει ἢ τοῖς ἀνθρώποισι καπῆλοισι,
 κίρ· ὅ γ' ἄρ' ἐπὶ ποτὸν τὸ ὄφθ
 λομῶν, ἢ τὸ καθ' ἡμέραν παρ
 δύο ταῦτα δ' ἄνδρ' ἰσοδοσῶν,
 βιβλία μ' τὴ πονητῶν ἐπι
 σιν, καὶ μαρτυρῶν τῶν ἰξῶ
 φων καὶ ἴδ' ἡ καθ' ἡμέραν ἄνδρ'.

καὶ
 sideres raras, & adolescentes validos ac robustos mere crevis.

Proinde

Iam cum leonina pellis hunc
 non occulat, in speras li
 bello conteclus posse latere?
 X Sed fieri nequit, quin te
 prodant alia illa vestri indi
 cia. In summa, ignorare te
 video, quod bonam & splen
 didam famam non ab illis li
 brorum institutoribus, sed a se
 ipso, & quotidianæ vitæ me
 do petere conveniat. An ut
 rō confidis aduocatos ac te
 stes probitatis futuros tibi
 Atticum & Callinum, li
 brarios? Caue putes, sed sæ
 uos homines perdituros te,
 si dii sinant, ac ad extremam
 paupertatem redacturos:
 quem nunc tandem mode
 stiozem, ac magis cogitan
 zem, par erat Istorum eodi
 cum vni cuiquam ex eruditis
 copiam facere, simulque ex
 ista nuper extructa domo
 migrare: ijs etiam apud
 quos mantipia prostant red
 dere partem saltem multo
 rum debitorum. Etenim his
 duobus præcipuam collo
 cāsti operam, ut libros pos

κη τὸ πρᾶγμα σοι πάντων σπου-
 δέστατον, ἢ θρησκείαν. ἀδύνα-
 τόν δέ, σέθεντα ὄντα πρὸς ἄμ-
 φω διαρκεῖν. σκοπὴ τοίνυν,
 ὡς ἐκέρω χεῖμα συμβεῖν, ἅ-
 ριστὸ γάρ σε ἀφίμνηνον τῆ μηδὲν
 πρὸ σπουδῆς, τὰ ἐπιτερον νό-
 σον θρησκείαν, καὶ τὸς πη-
 ρίτας ἰκάνους. ἀνὴρ δ' ὁμῶς
 μὴ ἐπιτηδύτων σε τὸ οἰκοθῆναι,
 μὴ σκεδασίαν τινος τῆ ἰλιυθῆ-
 ρων, οἷς ἐδ' ἀκίονον ἀπλη-
 θείσιν, ἢ μὴ λάδωσιν, ἅπαν-
 τὰ ἔξαγορεύσασα τὰ πρᾶκθῆ-
 ναι μὴ μὴ τὰ πότον, οἷα
 καὶ πρὸς αὐτοῖς πρὸ σου
 διηγεῖτο ἔξηθῶν ὁ πόρος, ἔ-
 τι καὶ δειγμάτων ἐπιθεῖν.
 ἐπὶ ἔργων καὶ μάρτυρας ἀν-
 παρασχοίμεν τοὺς τότε πα-
 ρόντας, ὡς ἢ ἀνάγκησιν, καὶ ὁ-
 λῆς πλὴν ἐν ἐπιτηδύτων ἀν-
 χαλιωάνων πρὸς σέ, καὶ μά-
 ρτυροῦσι ἢ ἀλλοῖον ἐπικαθέσα-
 τὸ μάρτυρα τῶν ὁμοίων, καὶ
 ἄλλοι, ταῦτα καὶ λόγοις διη-
 γουμένους. πρὸς δὲ ταῦτα
 ὁ γὰρ τα μίση τὰ ἄργυρον,
 καὶ ἐν ἡμέτερον, ὡς οἶκοι, καὶ κα-
 τὰ πολλῶν ἀσφάλειαν ταῦ-
 τα ποιῆν καὶ πᾶσα μὴ ἔχῃς.

Proinde considera quàm sit
 res aurea consilium. Nam
 meo quidem iudicio rectissi-
 mum fuerit, si missafeceris
 ea quæ non magnopere ad
 te pertinent, ac illum alteri
 morbum curaris, & pro mi-
 nistris (sic tamen, ut ne per-
 petua emptione res domesti-
 cæ deficiant) adhibueris in-
 genuos aliquos, quibus ne tu-
 tum quidem sit si abs te di-
 grediantur, nisi precio hoc
 redimas, proferre omnia
 quæ vos inter comedendum
 designatis, qualianuper pu-
 sio tuus obscenissima de te
 mane domo egressus narra-
 bat, etiam signa ostendens
 sceleris. ego verò testes fa-
 ctio quotquot tum aderant,
 quàm indignè tulerim, & vix
 manus continuerim, iratus
 tui causa, maximè cum ve-
 num atque alterum addu-
 ceret confirmaturos quæ dis-
 xerat, qui & ipsi eadem mul-
 to sermone declamabant.
 In hos ergo usus reconde ar-
 gentum, bone vir, ut domi-
 tuiò ista perpetrare possis.

ὅτι μὴ ᾗ μὴ κίτι ἐργάζεσθαι
 τίς ἄρ' μεταπέσει σε; οὐδέ
 ᾗ λύον ἀπαξ πάσσαι ἄρ,
 σκυτοπαγῆρ μαδύσα, τὸ δ'
 ἕτερον ῥάδιον, τὸ μὴ κίτι ὠ-
 ρῆδι βιβλία· ἰκανῶς πεποι-
 θουσα, ἅλις σοι τῆς σοφίας,
 μόνον οὐκ ἐπ' ἄκρον τοῦ χά-
 λους ἔχεις τὰ παλαιὰ πάντα.
 πᾶσαν μὴ ἱστορίαν οἶδα, πᾶς
 σαι δὲ λόγων τέχνας, καὶ
 κἀκὴν αὐτῶν, καὶ ἑκατίας, καὶ
 ὀνομάτων χεῖσι τῶν Ἀπλι-
 κῶν. πάνυ σοφόν τι χεῖμα,
 καὶ ἄκρον ἐν παιδείᾳ γιγνί-
 σαι, εἴτε τὸ πλεῖστον βι-
 βλίον· ἑλωλύθ' ᾗ οὐδὲν ἑξ-
 μί σοι ἰνδραπίδαι, ἑπεδὴ
 χαίρεις ἑξαπατάμεν. ἵε
 δέως δ' ἄρ' καὶ ἐροίμην σε,
 τὰ τοσαῦτα βιβλία ἔχεις; τί
 μάστιξ ἀναγιγνώσκας αὐ-
 τῶν; τὰ Πλάτων, τὰ Ἀνα-
 γιγνώσκους, τὰ Ἀντιλόχου, τὰ
 Ἰπώνουκ, ἢ τούτων μὴ ὕ-
 περφρονῆς, ῥήτορας δὲ μάστι-
 ξαι σοι τίτων εἴτε χαρός; ἀπέ-
 ροι, καὶ Ἀισχυίου τὸν κατὰ
 Τιμάρχου λόγον ἀναγιγνώ-
 σκεις; ἢ ἐκῆνὰ γὰ πάντα οἶδα,
 καὶ γιγνώσκεις αὐτ' ἑκαστον;

Nam quis nunc deinceps ab
 istis quibus te assuefecisti,
 retrahat? Non facile ces-
 sat canis corium rodere ubi
 cepit. At illud alterum, ne
 in posterum libros commer-
 ceris, facile obinebimus.
 Doctus es, sapiens es. Quic-
 quid vspiam antiquitatis ex-
 tat, hoc tibi modò non in
 summis labris natat. omnem
 historiam tenes, omne ora-
 tionis artificium, virtutem,
 vitia, dictionum Atticarum
 usum: ac planè scitus es, et
 in omni scientiarum genere
 primus, ob librorum aceruum.
 Nam quid vetat etiam me
 tibi ciconiam pinsere, quan-
 do decipi te iuvat? & Ego
 verò perquam velim fieri abs
 te certior, cum tot tibi libri
 sint, quibus potissimum te
 occupes, Platonis, Antisibe-
 nis, Antilochi, Hipponactis?
 Aut spreis his, magis rhe-
 tores in manibus habes, et
 Aeschynis orationem aduer-
 sus Timarchum legis? An ve-
 rò iam ante hæc omnia tibi
 sunt clara, nec est cur legas.

τῶν δ' Αἰσοφάντων καὶ τ' Εὐ-
 πολιῶν ποδὲς δὲ καὶ ἀνέγνωσ
 καὶ τὰς βάντας, τὸ θεῖμα δὲ
 πορῶν δὲ ἴδ' ἔν σοι τὰ κἄ καθί-
 κησὶ δὲ ἀρθρίας, γνωρί-
 σασ αὐτά; τὸ γοῦ καὶ μά-
 κισα θαυμάσασ ἄν τις, τίνα
 ἐκ ψυχῆς ἔχων, ἀπὸ τῶν βι-
 βλίων, ὁ ποίας αὐτὰ χερσὶν
 ἀνεκτίλας. πότε δ' ἀναγινώσ-
 σκας, μὴδ' ἡμέραν; ἀπ' ἑδῆς
 ἔβρακ' ποιοῦντα τοῦτο. ἀπὸ δ'
 ἕκτορ. πότερον ἐπιτάμει.
 ὅτ' ἡδ' ἰκάνοις, ἢ πὲ τῶν λό-
 γων; ἀπ' αὐ καὶ πὲ σκότος μὴ-
 κη, μὴ τὸ μῦθος τοῦτο μὴδ' ἔ-
 σπ' ἢ τὰ βιβλία, ἢ μόνον ἐρ-
 γάτων τὰ σαυτ'. καὶ τοὶ ἐχρῶν
 μνηστὶ μὴδ' ἰκάνοις. ἀπ' ἑδῆ-
 σιν δ' τῶν τῶ Εὐεπίδου Φά-
 κων, καὶ πῶν τ' ἰσοκράτους ἀ-
 γακτῶσαν, καὶ λήσσαν.
 Οὐδ' σκότος φρίσσοι τ'
 σωρζάτων,
 Τερμνὰτ' οἶκον μὴ πο-
 τὶ φθογῶν ἀφῆ.
 Εἰ δ' πάντως ἐμῖν τῆ δ-
 μοιζ νόσθ λήσσωσα, ἴθι, ὡς
 νοὶ μὴ βιβλία, καὶ οἶκοι κα-
 τακτίσας, ἔχει, καὶ λαρποῦ
 πῶν δόξων τῶν λιτμάτων,
 ἡαε

at in Aristophane & Eupo-
 lide rotus es? Seis Baprias?
 percurristi totam fabulam?
 Nam alicubi tetigit te poe-
 ta, nunciubi puduit te agniti
 flagitij? Hic autem iterum
 miramur quali animo, qua-
 libus manibus libros verses.
 Quando? num interdium?
 quod nemo unquam facere
 te vidit. At noctu. An cum
 istis alijs et intentus; aut an-
 te vestra exercitia, quae nisi
 cum caligine terra est obdu-
 cta, aggredi non ausis?
 Missos vero fac libros, ac
 tuam rem potius cura, quan-
 quam hoc quoque indignum
 est, debuerasque Euripidis
 Phaedram saltem vereri,
 quae mulieribus succenset,
 ac inquit:

Nullas tenebras expaues
 scunt conscias,

Nève aedium vocem la-
 tebrae edant, timent.

Quod si omnino decre-
 uisti tuo morbo blandiri,
 age abi: mercare libros,
 domi conclude, frueri par-
 torum bonorum gloria,
 haec

ἔκανόν σοι καὶ τὸ πρῶτον ἵ
 μὴ δέπω, μὴ δὲ ἀναγνῶς, μὴ δὲ
 ἀπαράγης τῇ γλώττῃ παλαιῶν
 ἐνδρῶν λόγους καὶ ποιήματα,
 μηδὲν δεινὸν σε ἄρρασμα-
 να. οἶδ' αἰς μάτην ταῦτά μοι
 κληρήσια, καὶ κατὰ τὴν πα-
 ροίμιαν, Αἰθιοπὰ σμήχην ἐ-
 πιχάρῳ. σὸν γὰρ ὄνομα, καὶ
 χεῖρ ἐς ἄδην, καὶ κατὰ γυλα-
 ῶσιν πρὸς τὴν πικραδινύμων,
 οἷς ἀπόρρητον ὠφελῆσθαι, ἐκ ἐκ τοῦ
 κἀπὸς τῶν βιβλίων, ἔδ' ἐκ
 τῆς πολυτελείας αἰτῶν, ἀπ'
 ἐκ τῶν φωνῶν καὶ τῆς γυμνῆς τ
 γραφῶν. σὺ δὲ οἷα θε-
 ραπέσθαι τὴν ἀποδινύσιαν,
 καὶ ἐπικαλύψῃ τῇ δόξῃ ταύ-
 τη, καὶ ἐκ πλεονεξίας πλεῖστα τ
 βιβλίων, ἐκ ἧδ' ὅτι καὶ οἱ
 ἀμαθῆσιν τὴν ἰατρῶν τὸ αὐτὸ
 σοι ποιεῖσιν, ἰλιφῶν τὴν νάρ-
 θικας, καὶ σικυίας ἀργυρὰς
 ποιεῖσιν, καὶ σμίλια χεῖρο-
 κοπήτας, ὅποταρ τὴν καὶ χεῖρα
 ὄσα τῶν δεινῶν. οἱ μὲν δὲ ὁ-
 πως καὶ μὴτὰ χεῖρα ὄσα ἀν-
 τὰ, ἴσασι, παρὰ τῶν δὲ τις
 ἔστι τὸ μίσησιν τὴν μαθητικῶν,
 φιλῶν τὸν ἔμμενον ἢ μάλα ἰκονη-
 μένον ἔχων, ἢ τὰ καὶ μὴσῶν

hac scilicet contentus : caue
 verò tangas, aut læliurus ali-
 quid aperias, ne sit in ore tibi
 veterum aliqua oratio aut
 pœma nihil malè de te me-
 ritorum. A Non sum nescius
 hæc frustra à me disputari:
 & nugas esse meras, iuxta
 adagionem, Aethiopem la-
 uare. Nam tu non cessabis
 libros cœmère, cùm ab eru-
 ditissimis quibusq; rideberis,
 quibus non hoc agitur, ut li-
 bri niteant, & magnifici sint,
 sed ut vitiles verbis & senten-
 tijs verborum. & An verò spe-
 ras ista opinione tuam inscia-
 tiam posse occulere, & co-
 dicum multitudine permos
 vere vulgus? Nescis autem
 quòd imperitissimi medici i-
 dem faciunt, qui eburneis vir-
 gulis, & vasculis quibus san-
 guinem eliciunt, argenteis,
 scalpellisq; auro insignibus
 superbiant : cùm verò hor-
 tū iam usus est, ne in manus
 quidem rectè capere sciunt:
 alius autem quispiam in me-
 dium prolato phlebotomo,
 rubigine quidem ambeso,
 sed

ἀνίμαξι τῆς ὀδύνης τὸν νοση-
 σαῖτα. ἵνα δὲ καὶ γλοιώγι-
 ροῦνι τὰ σα ἀνάσω, τὸς κο-
 ρίας τὸτος ἐπίσκηψαι, καὶ ὅ-
 ψι τὸς μὲν τεχνίτας αὐτῶν,
 ξυρῶν καὶ μαχαυρίδας, καὶ
 κάτοπτρον σύμμητρον ἔχον-
 τας τὸς δὲ ἀμαθεῖς καὶ ἰδιώ-
 τας, πλεῖστον μαχαυρίων
 πετιχύτας, καὶ κάτοπτρα
 μγάλα δὲ μὲν λύσαν γε δὲ
 ταῦτα ἔδειν ἐδότας. ἀπὸ τὸ
 γλοιότατον ἔκείνο πάσχον-
 σιν, ὅτι κέρουσαι μὲρ οἱ πολ-
 λοι παρὰ τοῖς γέτωσιν αὐτῶν,
 πῶς δὲ τὰ ἐκείνων κάτοπτρα
 πεσιθόντες, τὰς κόμας ἐν-
 διψοσι. καὶ σὺ τοῖσιν ἄλλοι
 μὲν διυθῆνι χήσας ἀν τὰ
 βιβλία, χήσαδι δὲ αὐτὸς ἐκ
 δρ δλωαο. καὶ τοῖ δὲ ἐχῆ-
 σας ἔδρῃ βιβλίον πώποτε,
 ἐπὶ τὸ τῆς κωδὸς ποιῆς τῆς
 ἐν τῇ ἀτῆν κατακεμένῃς, ἢ
 ἐν αὐτῶν κειθῶν ἰδιῶν, ἔ-
 πὶ τῷ ἴπῳ δλωαμῆν φάγῃν
 ἐν τῇ ταῦτα τόγινω εἶν,
 κῆρ μόνων τῶν βιβλίων παρῶσι ἀλομα πῶς δὲ. περὶ δὲ
 τῶν ἄλλων, ὅσα κατὰ πλυσσ καὶ ἰπνοείδισα ποιῆς,
 αὐθῆς ἀκέρη ποκάσ

κ18.

sed bene acuto, agrum mor-
 bo leuat. Sed ut iurum re-
 rum magis iocosam faciam
 comparationem, ad hos mihi
 tonsores aspice, & inue-
 nies eos qui artifices optimi
 sint, nouaculam tantum ac
 forpicem & mediocre spe-
 culum habere. Sed ignaros
 artis, etiamsi infinita specu-
 la & forpices proponant,
 non tamen latere, artis quod
 nihil calleant tonsoria. Acci-
 didi hoc risu dignissimū,
 quod plerique apud vicinos
 tondent, coram ipsorum spe-
 culis comuntur. { Et tu alij
 quidem cui usus esset, com-
 modare librum certe posses,
 ipse vii non potes: tamen si
 nulli commodasti vnquam,
 facit hoc tantum quod ca-
 nis in præsepe, qui cum hors
 deo non vescatur, equum
 tamen volentem pasci,
 haud sinit.

GILBER.

GILBERTI COGNATI
ANNOTATIONES.

ARGUMENTVM.

Indoctum quendam, qui coëmpione librorum famam doctrinæ aucupabatur, ridet: & sumit exordium statim à propositione. Senecæ epist. de non comparanda librorum multitudine. Item eiusdem cap. 9. de vitæ tranquillitate. Et Quintiliani primum caput lib. 10. Plutarchus in lib. de Educandis libris, in comparandis sapientiæ instrumentis non numerum, sed vsuam spectandum suadet, vt non plurimi, sed optimi comparentur.

a NAM quo pacto.] *Confirmatio dicti.* *b* Et vt dem.] *Permissio.* *c* Ac tu apertis.] *A* Contrario accommodat similitudinem. *d* Sed hoc.] *Lectio vtilis.* *e* Sed Heilico.] *Modo montem, modo fluvium, modo instrumentum musicum significat.* *f* Nam cum pastore.] *Traetat collationem.* Nam Musa cum pastore Hesiodo, eio de si, pro à dè Giv. ra oi@ ob. *g* Non credo te.] *Redit ad argumentum.* *h* Quicquid Demosthenes.] *Cerium est, Demosthenem officis descripsisse sua manu Thucydidis historias, non aliam ob causam, quam vt fideliter eius scripta memoria complexus, di- Etionem floridam imbiberet, familiaremq; sibi redderet.* Agatheus Smyrneus historicus libro 2. Historiarum huius facis mentionem. *i* Sylla.] *De huius Syllæ rebus gestis Plutarchus, qui totam eius descripsit vitam.* *k* Simia est simia.] *Admonet hoc adagium fortune ornamenta non mistare hominis ingenium, & natum videtur à simijs illis Cleopatrz Aegypti regina saltationem humanam imitantibus, quarum apologum Lucianus refert de Mercede conductis.* *l* Quod si librorum.] *Ab absurdo.* *Vitæ præteritis, quia hætenus non fuerit contemptum aliquem propter librorum copiam doctum esse factum: vnde vult intelligi, nec posthac fore.* *m* Age verò si non est.] *Inductio αὐτοσκομῆς, Platonica propositio, & locupletandæ orationi accommodatissima.* *n* Marlysa.] *De eò fabulâ*

fabula est apud Ouid. 6. *Fastorum*, & in dialogo *Iunonis & Latone* anti. Item in *Tragopodagra*. Eius quoque fit mentio in *Harmonide*. o *Quid cani cum balneo*.] Hoc adagium *Erasmus* in *Adagiorum Chiliadibus* dicit, quadrare in eos, qui ad rem quampiam prorsus sunt inuiles, ita ut in balneo nullus est omnino canum usus. Eo utitur etiam *Lucianus* in *Parasito*. p *Fuit non ita*.] *Narratiuncula* seu *diaplogura*, è re nata artificiosissime comparationes. In *Græco* & *prodd.*, scilicet *χάρων*. q *Ficulneis sensibus*.] *Prouerbiolum* in inuiles, infirmos, in nihili homines: à ligno ficulneo, quod debile, fragile & inuile est. *Horatius*:

Olim truncus eram ficulnus, in utile lignum, &c.

Theocritus in *Operarijs*: *Stringite collectores manipulos* ne quis præteriens dicat: *O ficulnei homines*, perijt & hæc meritis. Eodem respexit *Alexander Pseudomantis*, libros *Epicuri* lignis exurens ficulneis, nullius preiij philosophum significans. Vide *Erasmi* adag. *Ficulnus*. r *Thersites*.] *Græcorum* omnium qui ad *Troiam* venerunt scdisimus fuit, idemq; ignatissimus: altero oculo strabo, altero pede claudus, angustissimus humeris, & ad pectus usque contractis, vertice acuminato raro capillitio: cuius deformitatem *Homerus* notam carmine suo posteris omnibus fecit *Iliad*. 2. Vide dialogum *Nerci & Thersitæ*, de forma contententium, inter *Moriorum* dialogos. s *Hæc cum*.] *Amplificatio*. z *Thressæ* mulieres.] *Thraciæ*, quas *Ouid*. *Bacchas & Menades*, alij *Thyades & Dassarides* appellant. *Quomodo* autem à *Bacchis* *Orpheus* decerpit sit, graphice in ipso statim initio 11. *Metamorph*. depingit *Ouidius*. u *Cum lyra*.] *De lyra & capite Orphei* fabula. x *In nigrum Pontum*.] *Idest*, in mare. y *Condidere*.] *Ita* ut nunc & *Bacchion* apud ipsos, hoc est, *Bacchi* oraculum. z *Neanthus*.] *Neanthus* à canibus infeliciter decerpit. A *Ego* vero *Dionysium*.] *Dionysius* etiam pestilentissimus ille *Siciliæ* tyrannus, *tragædias & comedias*, ut *alta mittam*, conaspit: qui expulsus imperio, *Corinthi* pueros literas ac musicam mercede docuit, ut ante alios *Cicero* *epistolarum* ad *Attii*.

ad Atticum lib. 9. tradidit. unde proverbium factum est, Διονύσιος ὁ Κωζῶν : quoties neminem tam sublimi esse fortuna ostendere volumus, qui non etiam ad hunc similem & abiectam rueret possit. At verò hunc Dionysium ob leuciam de tragœdia gloria perisse, testis est Plinius. Sed quoniam plura tam à Græcis quàm Latinis de Dionysio scribuntur, & ea notissima sunt, ea recensere superfedeo. B Philoxeno.] Notissima est etiam Philoxeni historia, quem in lapidicinas, quas latomias & lithomias Græci vocant, Dionysius tyrannus detrusit, quòd eius poematibus illudebat. Cicero in Epistolis ad Atticum lib. 4. Philoxeni animum probat, qui maluerit in carcerem reduci, quàm assentari tyranno. Idem Lucianus de Mercede seruentibus : οὐδ' οὐδ' ἐὰν μὴ ἐπαυῖς, ἐς τὰς λιθομίας Διονυσίου δόξας ἀφίξῃ. Quòd nisi tu laudes, protinus in Dionysij lapidicinas relegaberis. Hoc nomine carcer erat insignis, quem Dionysius extruxerat C Aeschyli pugillare.] Huius fit mentio in Demosthenis encomio. poeta fuit Tragicus, quem, ut Philostratus scribit, Athenienses tragœdiae parentem appellauere, & decreto publico statuere, ut illius vnus ex omnibus tragicis fabula docerentur, ipso etiam mortuo, tantum illi honos à populo Atheniensi tribuuntur est. Tragedias scripsit potando, ut scribit Plutarchus cum Athenæo. Vixit tempore Pythagoræ & Pindari, Lyrici poetae. D Ettamen his.] Hic diligenter consideranda, quantam puritatem sermonis exigit à scripore Lucianus. qui cur ista reprehendat, potissimum vltimum versiculum, vix Græcè doctissimus aliquis opinor viderit. E Duo autem sunt.] Quid ex auctoribus sit discendum. F Sed quod sum.] Argumentum inscitia. G Bellerophontes.] Iidem in Apologia pro Mercede conductis, & Plautus in Bacchidibus : Alia Bellerophontem iam tuus me fecit filius. H Demetrius.] ἡγεῖα μίστρα. I Scire autem.] Interrogatio, facti suggillatio à sine. K Sed fortassis hac.] Dilusio amara. L Attici non potest.] Alia causa. M Fertur quoque.] Comprobatio à simili facto. N Nam nescio quo.] Dilusio à qualitate personæ. O Quid hoc mirum.] Amplificat exemplo. P Nam quod opinare.] Tertia causa. Q Verum heus.] Dilusio à persona regis.

R Mandragoræ] De Mandragora multa annotauimus in Timæ, & Demosthenis encomio. S Multos legibus esse & oculos.] Idem refertur de Mercede seruiuentibus, ubi plura annotauimus. Per exploratores enim obseruentibus, ubi plura dicat faciat ve. Vide etiam Erasmus nostrum in Declamatione, qua Lucianica respondet. T Si Bassus.] Amplificatio ab exemplo. V Leonina pelle.] Mos tegendi se pellibus, anti quis fuit, vnde dicitur Hercules, caprina lous. Verum vs leonina Herculem non facit, ita nec cuculla monachum. X Sed fieri.] Obiurgatio seria. Y Non facile cessat canis.] Proverbium de mala consuetudine, à qua quis deinde non facile auelli potest. Magna enim vis est assuetudinis in primis annis, nec facile quis contra eam agere solet, aut potest. Z Doctus es, sapiens es.] Ironia, & Ego verò perquam.] Interrogatio distributa. ß Aut spreus.] Alia obiurgatio ab inuiti y Quòd si omnino.] Epitropeironica. A Non sum nescius.] Epilogus iuxta adagionem, Aethiopem lauare conor. Qui quid enim nauium est, id haud facile mutatur. Circa autem Nilii & Oceani oram Aethiopes habitant, quos Solis vicinia vsque ad nigri coloris speciem ita exurit, vt nulla abluantur aqua, neque vllaratione candescant. Extat de hac re Lucianus epigramma. e An verò.] Obiurgatio à spe inuiti insitiae. z Et tu alij quidem.] Claudit suo more, [celebri & scio dicto, sicut ferè omnes sermonum suorum particulas solent. Canis enim in præsepi suis stabulis cubans, in eos dicitur, qui nec ipsi fruuntur re quæpiam, neque veli quos sinunt vii. Viuitur eadem in Timone, ubi plura annotauimus. Ad similem insaniam pertinent illi versus Horatii in 2. Sermonum:

Si quis emat cytharas, emptas cõportet in vnum, &c.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΟΙΚΟΥ. DE DOMO.

Iacobo Micyllo interprete.

ARGUMENTVM.

Obligua quædam domus laudatio est, cuius & situm & structuram, & tecti cæterarumque partium

D d d orna-